

JENOWŁADECZ (1) *sb m*

G pl jenowłādecz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Samowładca, monarcha absolutny: Iárośław miáfto y zamek nád brzegiem rzeki Wolhy/ też było Kfiąząt wtorych iáko y Rołtow/ ále przemożeni od Ienowładecz. BielKron 433.

Synonim: monarcha.

Cf **JEDNOWŁAJDCA, JEDYNOWŁADECZ**

LW